

Nr 160.

Godkänd av första kammaren den 27 april 1932.

Godkänd av andra kammaren den 27 april 1932.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt m. m. ävensom i ämnet väckta motioner.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 32.)

Till KONUNGEN.

Under åberopande av bevillningsutskottets, av riksdagen godkända betänkande, nr 32, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat oförändrad bifalla Eders Kungl. Maj:ts den 26 februari 1932 dagtecknade proposition, nr 174, med anledning tillika av de likalydande motionerna nr 179 i första kammaren och nr 245 i andra kammaren ävensom motionerna nr 499, 503 och 504 i andra kammaren,

a) antagit ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 2 juni 1922 (nr 260) om automobils katt med den ändringen att 5 § erhåller följande lydelse:

5 §.

Skatt utgår för helt kalenderår räknat med följande belopp:

a) för motorcykel utan bivagn med femton kronor, då motorcykelns tjänstevikt icke överstiger sjuttiofem kilogram, men eljest med tjugo kronor;

b) för motorcykel med bivagn med trettio kronor;

c) för annan automobil, med ringar av mjuk kautschuk, med fjorton kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt minskad med sexhundra kilogram, dock minst med sextio kronor;

d) för annan automobil, med ringar av annat ämne än mjuk kautschuk, med femtio kronor för varje påbörjat tal av etthundra kilogram av automobilens tjänstevikt; samt

e) för släpvagn efter den beräknade vikten av den största last och det största antal passagerare, varför släpvagnen är inrättad (maximilast):

om vikten understiger femhundra kilogram, med trettio kronor;

om vikten uppgår till femhundra men icke åttahundra kilogram, med sextio kronor; samt

om vikten uppgår till åttahundra kilogram, med etthundra kronor.

För automobil, som är inrättad för och drives med tråkolsgas, utgår skatt med hälften av de i denna paragraf stadgade skattesatserna.

b) antagit följande förslag till

Förordning

om ändrad lydelse av 1 och 5 §§ förordningen den 3 maj 1929 (nr 62) om särskild skatt å bensin och motorsprit.¹

Häri genom förordnas, att 1 och 5 §§ förordningen den 3 maj 1929 om särskild skatt å bensin och motorsprit skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

1 §.

För bensin, som till riket införes eller här tillverkas, skall, i den ordning nedan stadgas, erläggas särskild skatt av tio öre för liter. För motorsprit skall erläggas särskild skatt av sex öre för liter.

I denna — — — såsom motorsprit.

5 §.

Restitution av skatt, som i denna förordning avses, må åtnjutas:

a) för bensin — — — svensk frihamn;

b) för bensin eller motorsprit, som med eller utan tillsats av annat ämne användes för framdrivande av tåg eller fordon å järnväg eller av luftfartyg eller av motorbåt vid yrkesmässigt utövande av fiske; samt

c) för bensin — — — än motordrift.

Vid restitution — — — belöpande tullen.

Denna förordning träder i kraft den dag Kungl. Maj:t förordnar; och skall från och med samma dag förordningen den 2 juni 1931 (nr 137) om tilläggs-skatt å bensin upphöra att gälla.

c) antagit ett vid propositionen fogat förslag till förordning om tillfällig skatt å bensin, som finnes i riket den 1932, med den ändringen att 2 § erhåller följande lydelse:

2 §.

Skyldighet att erlägga skatt enligt denna förordning åligger, där ej annat föranledes av vad nedan i 9 § stadgas, den, som vid den i 1 § angivna tid innehade bensin till myckenhet överstigande 1,200 liter.

¹ Senaste lydelse av 1 § se 1932: 64; jfr 1931: 137.

d) antagit ett vid propositionen fogat förslag till förordning om ändrad lydelse av 1 § förordningen den 2 juni 1922 (nr 261) om särskild skatt å automobilgummiringar med den ändringen att de vid förordningen fogade övergångsbestämmelserna i nedan angiven del erhålla följande lydelse:

Denna förordning — — — ytterligare anstånd.

4) Visar den, som enligt denna förordning skulle vara skyldig att erlagga genom förordningen beslutad höjning av den särskilda skatten å automobilgummiringar, att ringar, som han den 1932 innehaft, till annan levererats, och grundar sig leveransen på försäljningsavtal, som slutits före denna förordnings ikraftträdande, äger Kungl. Maj:t, där den skattskyldige icke på grund av förbehåll i försäljningsavtalet eller eljest är berättigad att hos köparen uttaga skatten, bestämma, att skattskyldigheten skall åligga köpare, eller, då skäl därtill äro, medgiva befrielse från eller återbäring av skatten.

Ansökan om sådan befrielse eller återbäring skall ingivas inom natt och år efter det skatt vederbörande avfordrats.

5) Vad i 12 och 13 §§ stadgas för det fall, att deklARATIONSSKYLDIGHET enligt 4 § ej behörigen fullgöres, skall jämväl äga tillämpning i avseende å deklARATION, varom under 3) sägs.

Stockholm den 27 april 1932.

Med undersåtlig vördnad.